

mu olan Ürdün Üniversitesi'ni 1976'da İrbid'de eğitime başlayan Yermük Üniversitesi, 1981'de Müte Üniversitesi, 1986'da Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, 1991'de Hâşimî Üniversitesi ve 1992'de Ehlibeyt (Âlü beyt) Üniversitesi takip etti. Devlet üniversitelerinin yanı sıra son zamanlarda pek çok özel üniversite kuruldu. Bunun dışında Ürdün'de elli beş meslek yüksek okulu bulunmaktadır (ayrıca bk. **TÂLİM** ve **TERBİYE**).

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Hacer, *ed-Dürrü'l-kâmine*, I-IV, tür.yer.; Sehâvî, *ed-Dev'ü'l-lâmi'*, I-XII, tür.yer.; Nuaymî, *ed-Dâris fi târihi'l-medâris*, Beyrut 1990, I, 275; II, 104; İbnü'l-İmâd, *Şezerât*, VII, 169; Yûsuf Deriş Gavânime, 'Ammân: Hâdâretühâ ve târihu-hâ, Amman 1979, s. 177-186; a.mlf., *Târihu şarkı'l-Ürdün fi 'aşri devleti'l-Memâliki'l-ülâ*, Amman 1979, s. 129-171; M. Ebû Sûfih, *Min a'lâmi'l-fıkr ve'l-edeb fi'l-Ürdün*, Amman 1983; Nâsirüddin el-Esed, *el-Hayâtü'l-edebiyetü'l-hâdisse fi Filistin ve'l-Ürdün hattâ sene 1950*, Amman-Beyrut 2000, tür.yer.; M. Hüseyin Mehâsine, *Şafahât min târihi'l-Ürdün ve hâdâretih*, Amman 2000, s. 253-282; M. Abdülkâdir Hireysât v.dğr., *Muâddarât fi târihi'l-Ürdün ve hâdâretih*, İrbid 2000, s. 281-284; M. Adnân el-Bahit – Hâmid ez-Zağûl, *el-Câmi'atü'l-Ürdüniyye fi 'idihe'l-fıddî sîretün ve mesire, 1382-1407/1962-1987*, Amman 1987; Mahmûd Ubeydât, *el-Ürdün fi'l-târih: el-Mukaddime mine'l-'aşri'l-hacerî hattâ kıyâmi'imâre*, Trablus 1413/1992, I, 282-315; Ahmet Çaycı, *Ürdün'de Osmanlı Mimarisi*, Ankara 2010; Cengiz Tomar, "el-Melikü'n-Nâsir, Dâvûd", *DİA*, XXIX, 76-77.

CENGİZ TOMAR

ÜRGENÇ

(bk. GÜRGENÇ).

ÜRGÜP

Nevşehir iline bağlı ilçe merkezi.

Nevşehir'in 20 km. kadar doğusunda engebeli bir arazi üzerinde yer almaktadır. Ürgüp'ün ne zaman ve nasıl kurulduğu hakkında bilgi yoktur. Yerleşme tarihinin Hititler dönemine kadar indiği belirtilir. Ürgüp yöresinin 705 yılında Araplar'ın idaresine girdiği, bu hâkimiyetin X. yüzyıl başlarına kadar sürdüğü tahmin edilir. Ürgüp'ün de bu sıralarda kadim Nysa'ya alternatif bir yerleşme olarak ortaya çıktığı ve Assiana şeklinde adlandırıldığı ileri sürülür. Bu sonuncu adın ilk hristiyanların yerleşimiyle ilgisinin bulunduğu, Bizans döneminde ikonoklazm hareketinin yaygınlaşmasıyla buraya sığınan hristiyanların bölgedeki yumuşak kayaları oyup yerleştikleri belirtilir.

Ürgüp'ün Anadolu Selçuklu Devleti'nin ilk dönemlerinde Türk hâkimiyetine geçtiği sanılmaktadır. Ardından 1243 Moğol istilâsından etkilendiği anlaşılan Ürgüp Moğollar'ın kontrolü altına girdi. Alâeddin Eretna, İç Anadolu'da kendi adını taşıyan devletini kurunca bu defa Eretna Devleti'nin egemenliğinde kaldı. Eretna oğlu Ali Bey'in Kadı Burhâneddin'le mücadelesinden bahseden *Bezm ü Rezm* adlı eserde kasabanın ismi "Birügüb" diye kaydedilir. Bazı Selçuklu tarihlerinde de bu ad geçer ve Moğollar'la mücadeleye girişen III. Alâeddin Keykubad'ın onlara yakalanmamak için Ürgüp civarındaki mağaralarda gizlendiği söylenir. 1375'te Kayseri ile birlikte Karamanoğlu Alâeddin Ali Bey'in idaresine giren Ürgüp'te 1398'de Osmanlı hâkimiyeti kurulduysa da 1402'de yeniden Karaman Beyliği'ne dahil oldu. 818'de (1415) Kayseri ve civarını ilhak eden Memlûk sultanının oğlu İbrâhim Bey buranın idaresini Dulkadırlı Nâsirüddin Muhammed Bey'e verdi. Ürgüp yirmi yıl kadar Dulkadıroğulları'nın hâkimiyetinde kaldı. Karamanoğlu Tâceddin İbrâhim Bey 1435 yılında yaptığı savaşta Dulkadıroğulları'nı mağlûp ederek Kayseri, Ürgüp, Uçhisar ve Develikarahisanı'nı yeniden Karaman hâkimiyetine aldı. Fâtih Sultan Mehmed zamanında Gedik Ahmed Paşa'nın Karaman seferi sırasında (1474 yılı sonları) Develikarahisanı'nın zaptıyla görevlendirilen Niğde sancak beyi Koçu Bey bu kesimi ele geçirdi. Ürgüp'ün de bu tarihte kesin biçimde Osmanlı egemenliğine girdiği söylenebilir.

881 (1476) tarihli Karaman Evkaf Defteri'nde eyaleti oluşturan vilâyetler arasında Ürgüp de bulunmaktadır.

Osmanlı idaresi altında Karaman eyaletinin Niğde sancağına bağlı bir kaza merkezi olan Ürgüp'le ilgili tahrir kayıtları 924 (1518) yılına kadar iner. Buna göre kasabada 435 erkek nüfus yaşıyordu (tahminen 1300 kişi). Halkın büyük çoğunluğu çiftçi-köylü statüsündeydi, % 4,37'lik kesimi askerî sınıf mensupları oluşturuyordu. Mahalle sayısı yedi idi. Kağnıpınar, Çukur, Temenna(i), Yerer (Bedir ?), Geren, Bucak mahallelerinde müslümanlar ikamet ediyordu. Gayri müslimlerin yaşadığı mahalle ise Gebran adıyla kaydedilmişti. Gayri müslimler elli dört nefer erkek nüfustan ibaretti (tahminen 150 kişi). Bu tarihte henüz mezra olan Salur ve Çökek'te yaşayan "timar reâyâsı" da kasaba nüfusuna dahil edilmiş ve buralar ayrı bir mahalle şeklinde kaydedilmişti. Seksen iki erkek nüfusu (nefer) bulunan Kağnıpınar kasabanın en kalabalık mahallesi iken en küçük mahalle Bucak'ta ise yirmi bir nefer mevcuttu. Bu rakamlardan hareketle kasabanın 1518 yılı nüfusu 2000 dolayında tahmin edilebilir. Ürgüp halkının yaklaşık % 85,89'u müslümanlardan, % 14,11'i gayri müslim Rumlar'dan meydana geliyordu. Bölgenin eski bir hristiyan yerleşim merkezi olmasına karşılık kasabadaki gayri müslim nüfus oranı taşrada köylerde oturan gayri müslim nüfus oranına göre oldukça düşüktü. 1522'de kasabanın en küçük mahallesi olan Bucak kaydedilmedi ve mahal-

XIX. yüzyılın ortalarında Ürgüp'ü gösteren bir gravür (Charles Texier, *Asie mineure*, Paris 1862, lv. 55)

ÜRGÜP

Altıkaplı
Türbe'nin
kemerini
içinden
Ürgüp'ün
görünüşü

le sayısı altıya düştü. Bu tarihte kasabada müslüman hâne sayısı 229 (1150 kişi), gayri müslim hâne sayısı 36 (180 kişi) idi.

992 (1584) yılına gelindiğinde Bucak mahallesi yeniden kaydedildi. Ayrıca üç mahalle isim değişikliğine uğradı. Bu tarihteki defterde Kağnıpınar mahallesinin ismi Kadıpınarı, Geren'in ismi Gez, gayri müslim mahallesinin ismi Zimmiyan şeklinde yazıldı. Şehirdeki meskûn hâne sayısı 427 idi. Gayri müslim nüfusu kırk dokuz hâneye ulaşıyordu. Bu rakamlara göre 1584 yılı itibarıyla kasabanın nüfusu 2900 civarında tahmin edilmektedir. Ürgüp'ün Osmanlı hâkimiyetine girmesinden sonra bölgede çok önemli olaylar cereyan etmedi. XVIII. yüzyılda kasabayı ilgilendiren en önemli gelişme, Muşkara köyünün Damad İbrâhim Paşa tarafından ihya edilmesiyle Nevşehir kasabası ve kazasının ortaya çıkmasıdır. Nevşehir kazasının kurulmasıyla Ürgüp kasabasında bulunan kadılık makamı Nevşehir'e nakledildi. Ayrıca Uçhisar nahiyesinin Nevşehir kazasına dahil edilmesiyle Ürgüp kazasının sınırları küçüldü. Ancak Damad İbrâhim Paşa, Ürgüp kasabasında da çeşitli imar faaliyetlerinde bulundu.

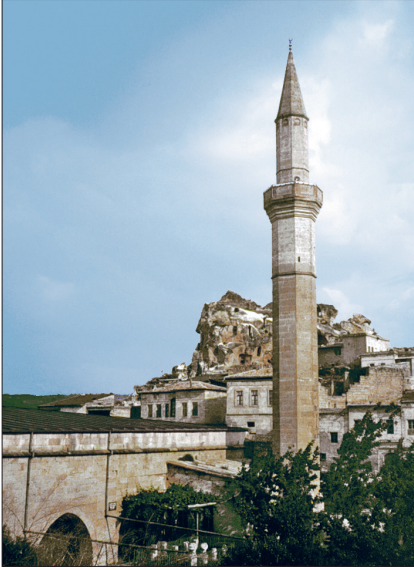
Ürgüp ve civarının ilginç tabiat yapısı 1705'te Kayseri'ye gelen Paul Lucas tarafından Batı âlemine tanıtıldı ve sonrasında pek çok seyyah bölgeye gelerek burayı gezdi. XIX. yüzyılda Osmanlı ülkesine gelen seyyahlar Ürgüp'e de uğradı ve kasaba hakkında bilgiler verdi. 1834-1835 yıllarında bölgeyi gezen Charles Texier, Ürgüp'ün ponza kayalarının arasına sıkışmış bir kasaba gibi durduğunu, kasabanın suyunun ve yeşilliğin az olduğunu, ancak kolay işlenebilen yapı malzemelerinin bolluğu sayesinde zengin bir görünüme sahip bulunduğunu kaydetmektedir. Halkın da müslümanlar, Ermeniler ve Rumlar'dan

meydana geldiğini yazar. Ürgüp halkının önemli bir bölümünü oluşturan ve Rumca'yı bilmeyen Rumlar hakkında da bilgi verir. 1838'de Nizip savaşına giderken kasabaya uğrayan Helmuth von Moltke, Ürgüp'ün taştan yapılmış evlerini son derece zarif bulmuş, kayaların yumuşaklığı sebebiyle burada ev yapmanın kolaylığını belirtmiştir. 1839'da Anadolu'yu gezen William F. Ainsworth, Rumlar'ın dünyadan el etek çekmiş olmalarına rağmen yoksul sayılmadıklarını söyler ve Osmanlı hükûmetinin bir süre önce hristiyanları mağaralarından çıkartıp Nevşehir'e yerleştirdiğini kaydeder. 1845 yılı civarında bölgeye gelen Heinrich Barth ve 1850-1859 yıllarında Anadolu'yu gezen Andreas David Mordtmann, Ürgüp'ün 1000'i müslüman, 500'ü Rum olmak üzere 1500 hâne nüfusa sahip bulunduğunu yazar. Bu bilgi Texier ile örtüşmediği gibi salnâmelerde de kasabanın nüfusunun ekseriyetle müslümanlardan meydana geldiği kaydedilir. Barth ayrıca şehrin maddî durumunun iyi sayıldığını ve şehrin güzel inşa edildiğini, halkın yeni yaptığı evlerin oyma mekânlar olmadığını, ancak eski oyma evlerin depo şeklinde kullanılmaya devam ettiğini bildirir.

1899 yılında bölgeyi ziyaret eden Roman Oberhummer ve Heinrich Zimmerer eserlerinde oyma mekânlardan teşekkül eden şehrin mükemmel bir manzarasının bulunduğunu ve Nevşehir'in sıcaklığına karşılık Ürgüp'ün havasının daha ılık olduğunu yazar. 1905'te özellikle Ürgüp yöresindeki tuf kayaları ve peri bacalarıyla ilgilenen Hans-Herman Graff von Schwinitz, Ürgüp'ün, 50 m. yüksekliğindeki "sivri taş" diye adlandırılan büyük bir tuf kayasının teraslara bölünmüş şekilde görünen evlerle dolduğunu belirtir. Ürgüp'te bölgenin karakteristik özelliğini yansıtan oyma me-

kânların yanı sıra kasabada çok güzel taştan inşa edilmiş binalar da mevcuttur. Bu oyma mekânlar yapılmaya devam etmekte, ev inşasında kullanmak için tüfler oyulmaktadır. Şemseddin Sâmî ise kasabayı 1400 hânedeki yaklaşık 8000 kişilik nüfuslu, bağlık ve bahçelik bir kasaba şeklinde anar; burada bir rüşdiye mektebiyle birçok medresenin yer aldığını bildirir. *Konya Vilâyet Salnâmesi*'nde verilen bilgiye göre 1870'te Ürgüp'te beş medrese, on sıbyan mektebi bulunmaktaydı. 1874'te medrese sayısı beşe, sıbyan mektebi sayısı on dokuza çıkmıştı. 1887 tarihli *Konya Vilâyet Salnâmesi*'ne göre bir hükümet konağı, bir telgrafhâne ve bir rüşdiye mektebi vardı. Kasabada iki kütüphaneye mevcut olup buralarda 113 yazma ve 327 basma eser kayıtlıydı. 1889 tarihli *Konya Vilâyet Salnâmesi*'ne göre kasabada 2470 hânedeki 9643 kişi yaşamaktaydı. Bu nüfusun 5523'ü müslüman, 4120'si Rum'du. Sadece Türkçe konuşan Rum nüfusu Cumhuriyet döneminde mübadele ile 1923'ten itibaren Yunanistan'a gönderildi. Kasabanın nüfusu Cumhuriyet'in başlarında 4501 (1927 sayımı), 1960'ta 5017 iken 1980'de 7000'e yaklaştı (6546); ilk defa 1990'da 10.000'i aştı (11.040) ve 2010 sayımında 20.000'e yaklaştı (18.631). Cumhuriyet'in ilk yıllarında Niğde vilâyetine bağlı olan Ürgüp daha sonra Kayseri vilâyetine bağlandı. 1954'te Nevşehir ilinin ihdas edilmesiyle bu vilâyete bağlı Ürgüp kazasının merkezi yapıldı. Kasabadaki başlıca tarihî yapı Ürgüp Kalesi'dir. Kalenin çevresinde oyularak ve yöredeki yapı taşları kullanılarak inşa edilen eski evler bugün turistik tesise dönüştürülmüştür.

Ürgüp'ün merkez olduğu kaza 1476'da Karaman eyaletini meydana getiren sekiz vilâyet arasında yer almaktaydı. 1483 tarihli *Evkaf Defteri*'nde daha sonraki tarihlerde müstakil birer kaza olacak olan Develi ve Karahisar(-ı Develi) Ürgüp kazasının nahiyesi şeklinde görünür. 1500 tarihli *Karaman Evkaf Defteri*'nde kaza aynı idarî yapıyı korur. Kaza bu tarihte üç nahiye'den meydana gelmektedir: Ürgüp, Develi ve Karahisârıdeveli. 1502'de Develi ve Karahisârıdeveli nahiyesi kazadan ayrıldı. Bu düzenleme ile sınırları daralan kazada Uçhisar adıyla yeni bir nahiye ortaya çıktı. 1518'de Niğde sancağı ihdas edilince Ürgüp kazası bu sancağa bağlandı. Kazanın Ürgüp ve Uçhisar olarak iki nahiyesi vardı. Nevşehir merkez kazasının tamamı, Avanos, Gülşehir, Acıgöl kazalarının ise büyük bir kısmı kazanın sınırları içindeydi. Kaza âdeta doğu-batı istikame-

Ürgüp'te Karamanoğlu İbrahim Bey Camii

tinde Ürgüp ve Uçhisar nahiyeleri arasında paylaşılmıştı ve kazanın doğu kısımları Ürgüp nahiyesini, batı kısımları Uçhisar nahiyesini oluşturmaktaydı. Ürgüp bu tarihten başlayarak Cumhuriyet dönemine kadar Karaman / Konya eyaleti Niğde sancağına bağlı bir kaza şeklinde varlığını devam ettirdi.

1502 tarihli defter kaydına göre Ürgüp kazasının nüfusu 1924 neferden meydana geliyordu (1717 hâne, yaklaşık 8500 kişi). 1518'de Ürgüp kazasının nüfusu 2273 neferdi (1521 hâne, 7500 kişi). 924 (1518) tahriri sonuçlarına göre kazaya bağlı kırk üç köy mevcut olup yirmi yedisi Ürgüp nahiyesine, on altısı Uçhisar nahiyesine bağlıydı. Bu köylerin yirmi dokuzu müslüman, yedisi gayri müslim köyü idi. Yedi köyde ise müslümanlarla gayri müslimler karışık olarak ikamet etmekteydi. Niğde sancağı içerisinde en yüksek nisbette gayri müslim nüfusu barındıran kaza Ürgüp'tü. Bu da bölgenin eski bir hristiyan yerleşim merkezi olmasından ileri geliyordu (1518'de kazanın % 77'si müslüman, % 23'ü gayri müslimdi). 1892 yılı salnâmesine göre kaza nüfusu 23.703 kişiydi, otuz üç köy ve 5350 hâne mevcuttu. Nüfusun 20.805 kişilik büyük ekseriyeti müslümandı. Rum nüfus 2879 kişiydi. 1889 yılına ait *Konya Vilâyet Salnâmesi*'ne göre kazanın nüfusu 33.655'e yükseldi; bunların 28.658'i müslüman, 4997'si Rum'du. Rum nüfusun 4120'sinin Ürgüp merkezinde yaşadığı

göz önüne alındığında köylerde çok az sayıda gayri müslimin ikamet ettiği ortaya çıkmaktadır. İki salnâme arasındaki bu nüfus farkı kazadaki idarî değişikliklerle alâkalı olmalıdır. 1287 (1870) yılı salnâme kayıtlarına göre Ürgüp kazasında 485 dükkân, dokuz ekmekçi fırını, yirmi yağhâne, biri harap iki hamam, bir namazgâh, on bir türbe, yetmiş cami ve mescid, seksen yedi çeşme, yirmi altı değirmen, on bir çanakçı fırını, 244 çanakhâne ve beş kilise vardı.

BİBLİYOGRAFYA :

BA, TD, nr. 32, 42, 46, 63, 387, 455; TK, TD, nr. 135, 564, 565; *Karaman Evkaf Defteri*, İstanbul Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Muallim Cevdet, nr. O 116/1; *Konya Vilâyet Salnâmesi*, sene: 1304, 1307, 1310, 1317; Mustafa Oflaz, 16. *Yüzyılda Niğde Sancağı* (doktora tezi, 1992), AÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü; a.mlf., "16. Yüzyıl Başlarında Karahisar-ı Develi Kazası (İdari Yapı, İskân ve Nüfus)", III. *Kayseri ve Yöresi Tarih Sempozyumu Bildirileri: 06-07 Nisan 2000* (haz. Ali Aktan v.dğr.), Kayseri 2000, s. 335-348; a.mlf., "Bazı Karaman Eyaleti Mufassal Defterlerinin Tarihlenmesi Meselesi", *Akademik Yorum*, sy. 2, Trabzon 1992, s. 37-41; a.mlf., "Karaman Eyaleti Şehirleri (Konya-Kayseri-Niğde)", *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, sy. 1, Van 2000, s. 165-199; a.mlf., "16. Yüzyıl Başlarında Ürgüp Kazası", a.e., sy. 6 (2008), s. 37-63; Hüsnîye Esra Tufanoğlu, *Charles Texier'e Göre 19. Yüzyılda Kayseri-Niğde Yöresi ve Günmüzle Karşılaştırılması* (yüksek lisans tezi, 2001), İÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 39, 48-49, 51; Meliha Karakaya, "Seyahatnamelerde Nevşehir", *Niğde, Aksaray ve Nevşehir Tarihi Üzerine* (ed. Musa Şaşmaz), İstanbul 2008, s. 27-68; İbrahim Öztürk, *Niğde Sancağı (İdari ve Demografik Yapı) 1868-1923*, Konya 2008, tür.yer.

MUSTAFA OFLAZ

ÜSÂME b. MÜNKİZ

(bk. İBN MÜNKİZ).

ÜSÂME b. ZEYD

(أسامة بن زيد)

Ebû Muhammed
(Ebû Zeyd, Ebû Abdillâh, Ebû Hârîse)
Üsâme b. Zeyd b. Hârîse el-Kelbî
(ö. 54/674)

Sahâbî.

Hicretten sekiz yıl önce (614) Mekke'de doğdu. Babası Zeyd b. Hârîse, Hz. Hatice'nin kölesiydi. Hatice Hz. Muhammed'le evlenince kölesini ona hediye etmiş, o da âzat ederek kendi yanında tutmuştur. Annesi Resûl-i Ekrem'in dadısı Ümmü Eymen'dir. Hz. Peygamber, Üsâme'yi küçüklüğünden beri çok sever, bir dizine onu, diğer dizine

de Hasan'ı oturtur ve, "Allahım, ben bunları seviyorum, sen de sevil" diye dua ederdi (Buhârî, "Fezâ'ilü's-şahâbe", 18). Mekke müşriklerinden Hakîm b. Hizâm, Resûlullah'a Yemen hükümdarlarından Seyf b. Züyezen'e ait bir elbiseyi hediye etmek istemiş, Resûlullah müşriklerden hediye kabul edemeyeceğini söyleyerek elbiseyi 50 dinara satın almış, sadece bir cuma gününü giydikten sonra Üsâme'ye giydirmiştir (İbn Sa'd, IV, 65). Bu olay Resûl-i Ekrem'in onu ne kadar sevdiğini göstermektedir. Üsâme, "hibbû Resûlillâh" (Resûlullah'ın sevdiği kişi) veya babasından dolayı hibbû'bni'l-hib (Resûlullah'ın sevdiği kişinin sevgili oğlu) diye şöhret kazanmıştır. Hz. Peygamber'in hicretten sonra Zeyd b. Hârîse ile Ebû Râfi'i görevlendirip Mekke'den Medine'ye getirttiği ailesi ve yakınları arasında Üsâme ve annesi Ümmü Eymen de vardı.

Resûl-i Ekrem, yaşının küçüklüğünden dolayı Üsâme'nin Uhud Gazvesi'ne katılmasına izin vermeyince Üsâme çok üzüлüp ağlamış, Hendek Gazvesi öncesinde boyunu biraz daha uzun göstermeye çalışarak Resûlullah'a gelmiş, Resûlullah da ona şefkat gösterip savaşa katılmasına izin vermiştir. Üsâme Mûte Savaşı'nda (8/629) babası Zeyd b. Hârîse'nin sancağı altında savaştı. Bu sırada daha on sekiz yaşını doldurmamıştı. Babasının şehid olduğunu bizzat gördü; ardından Ca'fer b. Ebû Tâlib, Abdullah b. Revâha ve Hâlid b. Velîd kumandasında savaşımaya devam etti. Üsâme, Mekke fethinde Hz. Peygamber ile birlikte Beytullah'a girdi. Huneyn Gazvesi'nde ilk başlarda uğranılan yenilgi üzerine kaçmayıp Resûl-i Ekrem'in yanında kalan çok az sayıdaki sahâbî arasında yer aldı. Vedâ hacı esnasında Bilâl-i Habeşî ile birlikte Resûlullah'ın yanında idi. Bunlardan biri Resûl-i Ekrem'in devesinin yularını tutuyor, diğeri elbisesiyle gölge yaparak onu güneşten koruyordu. Mekke fethinde olduğu gibi Hz. Peygamber'in birçok seferde onu devesinin tergisine aldığı rivayet edilmektedir; bu da Resûlullah'ın ona duyduğu sevginin bir yansıması şeklinde yorumlanmıştır (Vehbe ez-Zühaylî, s. 34). Üsâme hicretin 8. yılı Safer ayında (Haziran 629) Gâlib b. Abdullah kumandasında Fedek civarında oturan Mürre kabilesi üzerine gönderilen 200 kişilik seriyyede yer aldı. Bu sırada Benî Mürre'nin müttefiki Cüheyne kabilesine mensup Mirdâs b. Nehîk'i "lâ ilâhe illallah" dediği halde onun gerçekte müslüman olmadığını, ancak can korusuyla Müslümanlığı kabul ettiğini düşünerek öldürdü. Bunu duyan Resûl-i Ek-